

Arrest

nr. 46 917 van 2 augustus 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat V. MOUBAX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 17 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 3 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 3 mei 2010 in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn van Ashkali-origine en afkomstig uit de wijk Madjari, Skopje. In 1995 werd u lid van de partij SDSM (Sociaal-democratische Unie van Macedonië). U

nam deel aan bijeenkomsten van deze partij en deed ook klusjes bij partijleden thuis. Ze betaalden u hiervoor en soms kreeg u ook gratis eten. In 2002 of 2003 kwamen enkele Macedoniërs uit uw wijk die lid waren van de partij VMRO-DPMNE (Interne Macedonische Revolutionaire Organisatie - Democratische Partij voor de Macedonische Nationale Eenheid) op een dag naar uw huis. Ze vroegen u waarom u lid was van de SDSM en niet van de VMRO-DPMNE. Daarop ontstond er een vechtpartij tussen u en de leden van de VMRO-DPMNE. Er woonden nog andere leden van de SDSM in uw wijk, maar ze kwamen alleen u lastigvallen omdat u de enige Ashkali in de wijk was. Vanaf dan kwamen ze regelmatig stenen naar uw huis gooien en riepen ze beledigingen. In 2003 huwde u op traditionele wijze met B.(...) I.(...) (O.V. 6.576.027). In 2005 of 2006 werd u een keer zo zwaar geslagen door leden van de VMRO-DPMNE dat u in het ziekenhuis verzorgd moest worden. Na dit incident besloot u om de partij te verlaten. Daarna had u geen problemen meer met leden van de VMRO-DPMNE. Zowel de Macedoniërs als de Albanezen in uw wijk bleven u echter lastigvallen omdat u en uw partner de enige Ashkali waren in de wijk. Dikwijls gooiden ze 's nachts stenen naar uw huis. Ze scholden u ook vaak uit. Uw partner werd in de periode 2008-2009 drie keer zwanger. Na twee à drie maanden zwangerschap kreeg ze telkens buikpijn. In het staatsziekenhuis van Skopje stelden de artsen elke keer vast dat er iets mis was met de foetus en ze voerden dan altijd een abortus uit. Jullie kregen echter geen uitleg waarom deze abortussen noodzakelijk waren. Eén van deze artsen diende uw partner geen verdoving toe tijdens de ingreep en schold haar ook uit. U wilde daarop klacht indienen bij de directeur van het ziekenhuis, maar u kreeg hem niet eens te spreken. Jullie raadpleegden ook verschillende privé-artsen, maar u had geen geld om uw partner door hen te laten behandelen. Door uw Ashkali-origine had u ook moeilijkheden om werk te vinden en kreeg u geen sociale uitkering. Om al deze redenen heeft u besloten om het land te verlaten. Uw partner verkocht haar juwelen om jullie reis te betalen. U vertrok samen met uw partner op 10 november 2009 vanuit Skopje per bus naar Kosovo. Van daaruit reisde u per wagen verder naar België. U kwam in België aan op 17 november 2009 en u vroeg op dezelfde dag asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten voor: uw Macedonische identiteitskaart uitgereikt op 4 juli 2005 te Skopje, een duplicaat van uw rijbewijs uitgereikt op 7 juli 2005 te Skopje, en uw geboorteakte uitgereikt op 8 oktober 1999 te Skopje. U voegde nog toe dat u hartproblemen heeft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met de leden van de VMRO-DPMNE en uw problemen met de Macedoniërs en Albanezen in het algemeen in uw wijk geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van de problemen met deze personen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde vooreerst zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 8). U stelde weliswaar dat u voor deze problemen enkele keren naar de plaatselijke voorzitter van de SDSM in uw wijk bent gegaan. Hij zou dan telkens gaan praten zijn met uw aanvallers, maar hij kon niet verhinderen dat ze u bleven lastigvallen. U bent echter nooit naar de politie gegaan om klacht in te dienen tegen deze personen of beroep te doen op de bescherming van de politie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 7-8).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat het vinden van bescherming in Macedonië nochtans effectief mogelijk is. Weliswaar blijven er binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk, maar de Macedonische politie functioneert anno 2010 steeds beter en voert steeds beter haar taken uit. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren,

met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd. Uw uitleg dat u nooit naar de politie gegaan bent omdat u bang was dat uw aanvallers het te weten zouden komen en u dan nog ergere problemen met hen zou krijgen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 7-8), is niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u op de hoogte bent van het bestaan van NGO's in Macedonië die zich bezighouden met mensenrechten in het algemeen of met rechten van Roma-groepen in het bijzonder. U hebt echter ook nagelaten om zich tot dergelijke organisaties te wenden voor hulp of bescherming (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 8). U bent er gewoon van uit gegaan dat deze organisaties toch niets zullen kunnen doen voor u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 8) wat een loutere veronderstelling is van uwentwege die niet gebaseerd is op enig objectief gegeven. Van een asielzoeker kan overigens redelijkerwijze worden verwacht dat hij in eerste instantie, alvorens internationale bescherming in te roepen, alle redelijke middelen tot het verkrijgen van hulp of bescherming in het land van herkomst uitput.

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met leden van de VMRO-DPMNE en met de Macedoniërs en Albanezen in het algemeen in uw wijk, dient er nog gewezen te worden op een opmerkelijke incoherentie tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en de verklaringen die afgelegd werden door uw partner. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beide verklaringen ondermijnd. Zo verklaarde u dat u in 2005 of 2006 door leden van de VMRO-DPMNE zo zwaar geslagen werd dat u in het ziekenhuis verzorgd diende te worden. Daarom was u niet langer lid van de SDSM. Vanaf dan werd u enkel nog beledigd en uitgescholden door de Macedoniërs en de Albanezen in uw wijk die ook vaak stenen naar uw huis kwamen gooien (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 6-8). Uw partner verklaarde echter dat u ook na 2006 nog dikwijls bloed op uw gezicht had omdat u geslagen werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van B.(...) I.(...), d.d. 09/04/2010, p. 4).

Verder haalde u aan dat uw partner drie keer verkeerd behandeld zou zijn door de artsen van het staatsziekenhuis in Skopje. Zowel u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 9-10) als uw partner (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van B.(...) I.(...), d.d. 09/04/2010, p. 4-6) verklaarden dat de artsen drie keer een abortus uitgevoerd hebben terwijl dit niet noodzakelijk was. Verder zouden de artsen geweigerd hebben om jullie enige uitleg hierover te geven. De derde abortus zou door de arts uitgevoerd zijn zonder dat er enige verdoving werd toegediend en deze arts zou uw partner ook uitgescholden hebben. Uw loutere bewering dat er drie keer een abortus werd uitgevoerd die niet noodzakelijk zou zijn geweest is echter niet gebaseerd op enig objectief gegeven en berust enkel op uw persoonlijke vermoedens. U stelde immers dat het gewoon niet kan dat het drie keer nodig zou zijn geweest om de foetus weg te halen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 9-10). Bovendien hebt u onvoldoende pogingen ondernomen om klacht in te dienen tegen deze - volgens u - verkeerde medische behandeling en tegen het brutale en ongepaste gedrag van de artsen ten opzichte van uw partner. U stelde weliswaar dat u getracht heeft om hierover te gaan klagen bij de directeur van het ziekenhuis, maar dat u de directeur niet te spreken kreeg. U hebt echter geen andere pogingen ondernomen om klacht in te dienen. U verklaarde dat u geen geld had om een advocaat te raadplegen, maar u heeft zich ook niet tot de politie gewend of tot de in Macedonië aanwezige NGO's die opkomen voor de mensenrechten in het algemeen of voor de rechten van Roma-groepen in het bijzonder. U stelde dat men u toch nergens zou willen helpen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 10) wat een loutere veronderstelling van uwentwege is die u niet aannemelijk kan maken. Uw opmerking dat u geen geld had om uw partner te laten behandelen door privé-artsen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 9) is een louter economisch probleem dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie of wijst op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalde ook aan dat u een sociale uitkering aangevraagd had, maar dat u op de sociale dienst gezegd werd dat u hiervoor niet in aanmerking kwam. U wist evenwel niet eens waarom men u een sociale uitkering geweigerd had, wat toch weinig aannemelijk is. U verklaarde gewoon dat de meerderheid van de Ashkali in Macedonië geen uitkering krijgt. U beweerde dat u op de sociale dienst wel gevraagd had waarom u geen sociale uitkering kreeg, maar dat men u dit niet wilde zeggen.

Ofschoon u stelde dat het niet wettelijk was, hebt u nagelaten om zich op enige manier verder te informeren hierover of klacht in te dienen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 10-11).

Met betrekking tot de door u aangehaalde moeilijkheden om werk te vinden omwille van uw Ashkali-origine en uw bewering dat de rechten van de Ashkali in Macedonië in het algemeen genegeerd worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 10-12) dient vastgesteld te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Roma-groepen (RAE: Roma, Egyptenaren, Ashkali) in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma-groepen, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de RAE en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen.

Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma-groepen. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma NGO's, informatiecentra in die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden. Tevens neemt de Macedonische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion maatregelen om de toegang van Roma-groepen tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral RAE wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek. De Macedonische overheid neemt in het kader van de Decade of Roma Inclusion ook maatregelen om de toegang van Roma-groepen tot de arbeidsmarkt te bevorderen. Zo lanceerde het Arbeidsagentschap van de Republiek Macedonië diverse projecten die betrekking hebben op Roma, waaronder het 'Preparation for Employment Program', waarbij 60% van de erbij betrokken personen tot de Roma-gemeenschap behoorden, en het 'Selfemployment Project by crediting', waaraan 95 Roma deelnamen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in

het bijzonder van de rechten van de Roma-groepen, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze NGO's actief zijn die de rechten en integratie van Roma-groepen verdedigen. De algemene situatie voor de Roma-groepen in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Aangaande uw hartproblemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/04/2010, p. 2) kan er nog op gewezen worden dat deze door u aangehaalde gezondheidsproblemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen dan ook een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw Macedonische identiteitskaart, het duplicaat van uw rijbewijs, en uw geboorteakte bevatten louter persoonlijke identiteitsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw partner, B.(...) I.(...) (O.V. 6.576.027), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk bescherming heeft proberen in te roepen bij zijn partij en derhalve actie ondernomen heeft, doch dat men er niet in geslaagd is aan de folteringen en beledigingen een einde te stellen. Aangezien verzoeker kon steunen op zijn partij, is hij niet naar een NGO gestapt. Volgens verzoeker moet er bovendien onderscheid worden gemaakt tussen de Roma en Ashkali die een ander statuut genieten en derhalve nog kwetsbaarder zijn. Verzoeker stelt dat hij als enige Ashkali duidelijk als minderheid gediscrimineerd werd aangezien hij noch bij de Albanezen noch bij de Roma terecht kan en dat het de Roma zijn die voornamelijk bescherming genieten. Verzoeker meent vervolgens dat hij nooit heeft gezegd dat hij geen problemen meer had nadien en dat er geen tegenstrijdigheden zijn met de verklaringen van zijn echtgenote aangezien hij bedoelde dat hij achteraf niet meer in het ziekenhuis is beland, maar dat er wel ruzies waren en hun huis met stenen werd bekogeld. Verzoeker geeft verder aan dat hij bij aanvang van het verhoor duidelijk vermeldde dat hij de tolk niet verstond en dat hij om een tolk Ashkali had gevraagd, maar dat er toch werd verder gedaan waardoor er misschien onjuistheden onafhankelijk van zijn verklaringen zijn geslopen in het verhoor. Verzoeker stelt dat hij duidelijk gediscrimineerd en geslagen werd en in het ziekenhuis is beland, dat zijn echtgenote slecht behandeld en beledigd werd in het ziekenhuis. Verzoeker wijst erop dat het elders moeilijk is om een medische fout te bewijzen en dat het *a fortiori* voor hen bijna onmogelijk is om te bewijzen dat de slechte behandeling te wijten was aan hun etnische origine. Verzoeker geeft tevens aan dat hij zich in Gazibaba heeft geïnformeerd voor werk en uitkering, maar hier werd geen gevolg aan gegeven. Tenslotte stelt verzoeker dat er nog steeds een discriminatie bestaat in de praktijk, met name door Albanezen aangezien ze als zigeuners worden omschreven, en door Macedoniërs aangezien ze Albanees spreken, zodat men moeilijk kan achterhalen dat al de initiatieven voor de Roma ook op hen van toepassing zijn. Verzoeker vraagt minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Voor zover verzoekers inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing als een eerste en enig middel dient te worden beschouwd, voert verzoeker daarin in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Het "middel" zal dan ook vanuit dit oogpunt worden beoordeeld.

2.3. De bestreden beslissing wordt vooreerst gemotiveerd door het feit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn problemen geen beroep kon doen op de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming.

Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

2.4. In casu werd vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij nooit naar de politie is gegaan om klacht in te dienen of beroep te doen op de bescherming van de politie, niettegenstaande hij tevens aangaf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (stuk 5 gehoorverslag CGVS 09/04/2010, p. 7-8). Verzoeker beperkt zich tot de blote bewering dat er onderscheid moet worden gemaakt tussen de Roma en Ashkali en dat de Ashkali als minderheid gediscrimineerd worden aangezien zij noch bij de Albanezen noch bij de Roma terecht kunnen. Verzoeker staft zijn beweringen niet en gaat voorbij aan de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waarin gesteld wordt dat de situatie van de drie groepen, Roma, Egyptenaren en Ashkali gelijkaardig is (stuk 16, Landeninformatie, Subject Related Briefing, Macedonië, Algemene achtergrondinformatie – Roma, p. 2). Verzoekers bewering dat de situatie van de Ashkali zou verschillen, wordt geenszins met concrete gegevens onderbouwd. Bijgevolg kan verzoeker niet worden bijgetreden in zijn stelling dat Ashkali minder bescherming zouden genieten. Uit de informatie, die in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd en uitgebreid werd toegelicht in de bestreden beslissing, blijkt tevens dat het vinden van bescherming in Macedonië nochtans effectief mogelijk is. Weliswaar blijven er binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk, maar haar diensten functioneren anno 2010 steeds beter en ze voert steeds beter haar taken uit. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie (stuk 16, Landeninformatie, Subject Related Briefing, Macedonië, Algemene achtergrondinformatie – Beschermingsmogelijkheden).

2.5. Voorts blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, en dat haar beleid gericht is op integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging (stuk 16, Landeninformatie, Subject Related Briefing, Macedonië, Algemene achtergrondinformatie - Roma). Macedonië heeft ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wetgeving voorziet onder meer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van de minderheden te erkennen. De autoriteiten in Macedonië erkennen bovendien in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complexe probleem een oplossing te vinden en maatregelen te nemen (stuk 16, Landeninformatie, Commission of the European Communities, The Former Yugoslav Republic of Macedonia 2009 Progress Report). Een groot aantal voorbeelden wordt opgesomd waaruit blijkt dat er door de Macedonische autoriteiten en door andere organisaties actie wordt ondernomen om de situatie van de Roma-groepen te verbeteren. Uit al deze voorbeelden blijkt dan ook dat de algemene situatie voor de Roma-groepen in Macedonië anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker weerlegt deze objectieve gegevens niet waardoor zijn beweringen niet bij machte zijn de motieven van de bestreden beslissing te doen wankelen. Derhalve heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij zich in geval van problemen niet zou kunnen wenden tot de in Macedonië aanwezige autoriteiten voor het verkrijgen van afdoende bescherming. Verzoeker blijft steken in loutere beweringen en brengt geen concrete elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven.

2.6. Met betrekking tot de vervolgingsfeiten dient te worden benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten.

In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker verklaarde dat hij, nadat hij in 2006 werd geslagen en naar het ziekenhuis moest, enkel nog beledigd en uitgescholden werd (stuk 5, gehoorverslag CGVS 09/04/2010, p. 6-8), maar dat zijn echtgenote verklaarde dat hij na 2006 wel nog geslagen werd (stuk 16, Landeninformatie, gehoorverslag verzoekers echtgenote CGVS 09/04/2010, p. 4). Verzoeker wijt deze problemen aan de tolk, maar hij toont niet aan dat er communicatieproblemen zijn geweest met de tolk voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken de bijstand van een Albanese tolk heeft gevraagd (stuk 14, bijlage 26). Bovendien heeft verzoeker het gehoorrapport bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondertekend alsook zich uitdrukkelijk akkoord verklaard met de tolk (stuk 13, gehoor DVZ). Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal werd inderdaad aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep. Verzoeker verklaarde de tolk niet helemaal te verstaan, maar verklaarde zich akkoord het interview verder te zetten. Er werd aangegeven dat eventuele problemen direct gemeld moeten worden (stuk 5, gehoorverslag CGVS 09/04/2010, p. 1-2). Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken. Hij verklaarde enkel een aantal woorden van de tolk niet goed te hebben begrepen, maar welke woorden dat dan waren, wist verzoeker niet meer. Uiteindelijk stelde verzoeker dat de grammatica van de tolk correct is en dat dat bij hen niet zo is (stuk 5, gehoorverslag CGVS 09/04/2010, p. 13). Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing de onjuistheden aan de tolk te wijten. Bovendien toont verzoeker niet concreet aan welke van zijn verklaringen niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen. Verzoekers stelling dat hij met zijn verklaring iets anders bedoelde dan hetgeen in het gehoorverslag is opgenomen, is louter *post factum* en niet van die aard om de duidelijke vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.8. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.) Krachtens artikel 48/3 van de vreemdelingenwet moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève “a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)”. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling.

2.9. In casu werd vastgesteld dat verzoekers bewering dat er bij zijn echtgenote driemaal een abortus werd uitgevoerd die niet noodzakelijk zou zijn geweest, enkel op verzoekers persoonlijke vermoedens berust. Verzoeker brengt geen objectieve elementen aan teneinde zijn beweringen dienaangaande te staven. Daarnaast maakt verzoeker, hoewel de bewijslast ook wat dit aspect betreft bij verzoeker ligt, niet aannemelijk dat deze vermeende behandeling is ingegeven omwille van verzoekers etnische origine. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift geen elementen aan die hierop een ander licht kunnen

werpen. Bovendien heeft verzoeker onvoldoende pogingen ondernomen om klacht in te dienen tegen deze – volgens verzoeker – verkeerde medische behandeling (stuk 5, gehoorverslag CGVS 09/04/2010, p. 10), hetgeen verzoeker geenszins ontkracht in zijn verzoekschrift.

2.10. Verzoekers moeilijkheden op de arbeidsmarkt en de discriminatie waarvan hij slachtoffer zou zijn, wordt door de bestreden beslissing geenszins ontkend. De meeste vormen van discriminatie zijn op zich verwerpelijk, maar zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd (cfr. RvS 26 juni 2003, nr. 121.066). Verzoekers ongestaafde stelling dat de initiatieven die voor Roma worden genomen op hen niet van toepassing zouden zijn, wordt tegengesproken door de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt immers dat de Ashkali door de Macedonische overheid eveneens als Roma worden beschouwd en dat de situatie van de drie groepen, te weten Roma, Ashkali en Egyptenaren gelijkaardig is (stuk 16, Landeninformatie, Subject Related Briefing, Macedonië, Algemene achtergrondinformatie – Roma, p. 2).

2.11. Verzoeker voert geen middelen aan die gericht zijn tegen de beslissing wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en op de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.12. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. TAMBORIJN